

[Povl Brøndsted]

der er øboere. Derfor er vi imødekomme lang tid hen ad vejen for at få vendt en driftsform, skabe udvidelse, give beskæftigelse og videre beskæftigelse i forhold til det, der bliver resultaterne af primære bedrifter.

Arentoft (FP):

Jeg forstod på en af de foregående bemærkninger fra hr. Povl Brøndsted, at det faldt ham lidt for brystet, at jeg talte om det selvbestaldede økontaktudvalg, og at hr. Povl Brøndsted mente, der var noget nedvurderende i det udtryk. Jeg vil sige tværtimod. Jeg mener blot, at det ikke er officielt, det er ikke nævnt i folketingets forretningsorden som et udvalg, tværtimod er det i virkeligheden et eksempel på, at alle partier i folketinget kan samarbejde, og man har fundet frem til en repræsentant for hvert parti uanset størrelse, så det var absolut ikke ment nedgørende.

Miljøministeren sagde, det var urimeligt at sætte øboerne i den situation, at de skal støttes ved, at støtten tages fra andre, det var på mit forslag om at bruge nogle af u-landsmidlerne. Sådan kan tingene faktisk vendes på hovedet, hr. minister. Det er nævnt, at den støtte, der er behov for, er pebernødder set i relation til statsbudgettet og u-landshjælpen. For mig at se er det et spørgsmål om prioritering og fordeling af midlerne. Vi giver 3 mia kr. til u-landshjælp, og hvem siger, at alle midler er rigtigt fordelt. Nu har vi set, at finansudvalget og statsrevisorerne har været ude at se på projekter, og finansudvalget skal måske ud igen, osv., og de rapporter, de kommer hjem med, er sandelig ikke lige opmuntrende og viser, at en masse af midlerne faktisk ikke er anvendt på en rigtig måde. Jeg synes ikke rigtig, jeg kan genkende miljøministeren i dette, at han blot affærdiger det. Jeg mener, at ministeren er ude efter at få nogle ideer til at arbejde med, men at affærdige dem uden videre synes jeg ikke rigtig ligner ministeren. Jeg spørger også bare ganske roligt: er det ikke i alt fald noget, der er værd at se på?

Så synes jeg også, det er værd at understrege, at når vi nu siger, der er behov for noget støtte til øboerne på forskellig vis – og det har alle jo erkendt – er det ikke, fordi øboerne er at betragte som sociale tabere. Øboerne vil gerne selv, men der er altså sten,

der er så tunge, at man ikke kan løfte dem umiddelbart, men skal have noget hjælp i form af kran, tovværk eller andet for at få det til at fungere. Når der er hjælp behov, må man prøve, om man kan skaffe den, og så må man se, hvor man kan skaffe den. Der er dog et gammelt ord, der siger, at man først og fremmest skal feje for egen dør, og som jeg sagde i mit første indlæg, sætter jeg altså danske øboere højere end mange måske mærkværdige projekter i u-landene.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Må jeg sige principielt, at dér, hvor vi giver penge, skal vi sikre, at disse penge bliver anvendt på den rette måde. Jeg fik et stilfærdigt spørgsmål stillet. Jeg skal svare lige så stilfærdigt, men meget bestemt, at øboernes problemer ikke skal løses i relation til u-landsproblematikken.

Hr. Hove Sørensen var inde på spørgsmålet om at gå ind i en driftsomlægning. Det kan ikke hjælpe bare at være åben selv; det gør det ikke alene. Nej. Vi skal ind i vurderingen af, om der kan komme nye produkter frem i landbrugsområderne. Det var også det, hr. Erik Holst var ved at berøre, men vi så faktisk på den tur, vi var på, at en gård-ejer forsøgte at gå ind i nye ting. Det var da ganske interessant. Vi så kinakål, vi så persille i stor udstrækning, altså nye driftsformer, og det er da muligt, at det kan blive rentabelt ad den vej.

Hr. Povl Brøndsted spurgte: hvad koster en øbo? Det var en meget interessant konstatering, når man i virkeligheden opdager, at det f.eks. med tre børn koster 75.000 kr. mere at bo på øerne. Jeg mødte klart derovre den holdning: ja men I skal ikke være så nervøse for os, for vi vil selv være med til at løse problemerne, det gør vi da for øvrigt også, når det er isvinter, så er der jo ingen, der står og hjælper os. Nu ved vi jo godt, at det selvfølgelig også kan føre til hjælp på en eller anden måde, men det er alligevel en god understregning af, at øboerne er parat til selv at yde en indsats.

Hr. Povl Brøndsted siger, at ministeren ikke har været inde på problematikken en tredjedel, en tredjedel og en tredjedel. Nej, det er da rigtigt, for det hører til næste punkt på dagsordenen, og dér skal jeg gerne tage fat på det. Det fungerer ikke altid for godt